

A Fővárosi Ítéltábla a dr. Váczi Árpád ügyvéd (címe) által képviselt felperes neve (felperes címe) felperesnek a dr. Kriveczky György ügyvéd (címe) által képviselt Állami Egészségügyi Ellátó Központ (alperes címe) alperes ellen közérdekű adat kiadása iránt indult perében a Fővárosi Törvényszék 2017. november 17. napján kelt 69.P.23.715/2017/4. számú ítélete ellen az alperes részéről 6. sorszám alatt előterjesztett és 8. sorszám alatt indokolt fellebbezés folytán meghozta a következő

í t é l e t e t :

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperes részére 25.000 (Huszonötezer) forint másodfokú perköltséget.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság ítéletében kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül a felperes ... e-mail címére elektronikus formában, díj- és költségmentesen adja ki 2016. év szeptember hónapra vonatkozóan az alperesnél foglalkoztatott kormánytisztviselők alábbi, közérdekből nyilvános adatait - kormánytisztviselőként:

- a kormánytisztviselő neve,
- bruttó illetménye,
- szolgálati jogviszonyának kezdete,
- besorolása,
- besorolásának időpontja,
- munkaköre megnevezése,
- a munkakör betöltésének időtartama,
- a vezetői kinevezés és megszűnés időpontja,
- az esetleges címadományozás adatai.

Megállapította, hogy a peres eljárás tárgyi illetékmentes.

Kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 130.000 forint perköltséget.

Rámutatott arra, hogy a kiadni kért adatok - nem vitatottan - közérdekből nyilvános adatok, azok kezelője az alperes, így azokat az Info.törvény 3. § 6. pontja és 26. § (2) bekezdése szerint kiadni köteles.

A 301/2016. (IX. 30.) Kormányrendelet alkalmazhatósága tekintetében arra az álláspontra helyezkedett, hogy azt kizárólag a hatálybalépése után közölt (hatályosult) közérdekű adatigénylésekre lehet alkalmazni, elbírálás alatt álló kérelmekre nem. A kormányrendelet a hatálybalépés tekintetében ugyanis nem rendelkezik egyébről, mint a hatálybalépés időpontjáról (2016. október 15.).

A visszaható hatály tilalma miatt a felperes alpereshez intézett kérelmére az Info.törvény szabályai irányadók, annak 29. § (1), (2) és (4) bekezdése helyes értelmezése szerint mind a határidő meghosszabbításának, mint a költségtérítés megfizetésére vonatkozó felhívásnak a közlésére 15 nap a nyitva álló határidő, és mindkettő az adatigénylés érkezésétől számítandó; utóbbihoz nem adódik hozzá az esetlegesen meghosszabbodott határidő.

Tekintettel arra, hogy az alperes csak a kérelem érkezésétől számított harmincadik napon közölte költségtérítési igényét, a törvényes határidőt elmulasztotta, így költségtérítés nélkül köteles a kereset szerinti adatok kiadására. Az alperes nem bizonyította, hogy kormánytisztviselői létszáma indokolja a költségtérítési igényét; nem tett tényállításokat arra vonatkozóan, hogy alaptevékenységének ellátásához szükséges munkaerőforrása miért elégtelen a közérdekű adatigénylés teljesítéséhez, és ezen munkaerőforrásra miért ró aránytalan terhet a felperesi kereset teljesítése. Nem ismert, hogy hány főt, milyen munkaidőben, és az alaptevékenység ellátásához kapcsolódó mely munkakörben alkalmaz az alperes, ezen munkavállalók számára miért jelent többletterhet a megjelölt közérdekű adatok összeállítása, illetve kiadása.

A Pp. 78. § (1) bekezdése alapján rendelkezett a perköltség viseléséről.

Az ítélettel szemben az alperes élt fellebbezéssel, melyben annak megváltoztatását és a felperes keresetének elutasítását, a felperes perköltségben való marasztalását kérte.

Utalt az Info.törvénynek a felperesi, közérdekű adat kiadása iránti kérelem előterjesztésekor hatályos 29. §-ára és arra, hogy 2016. szeptember 29. napján, azaz határidőn belül tájékoztatta a felperest e-mailben arról, hogy a határidőt 15 nappal meghosszabbítja, köztük többszöri levélváltás történt.

Az Info.törvény 29. § (2) bekezdése csupán arról rendelkezik, hogy a határidő egy alkalommal 15 nappal meghosszabbítható, ha az adatigénylés jelentős terjedelmű és annak teljesítéséhez a munkaerőforrás aránytalan mértékű igénybevétele indokolt. A tájékoztatási kötelezettségének ezen határidőben eleget tett.

A 29. § (3) bekezdése értelmében az adatokat tartalmazó dokumentumról vagy dokumentumrészről, annak tárolási módjától függetlenül az igénylő másolatot kaphat. Az adatkezelő közfeladatot ellátó szerv az adatigénylés teljesítéséért, az azzal kapcsolatban felmerült költség mértékéig terjedő költségtérítést állapíthat meg, amelynek összegéről az igénylőt az igény teljesítését megelőzően tájékoztatni kell. A jogszabály nem határoz meg napokban megállapított határidőt a tekintetben, hogy a költség megtérítésére vonatkozó felhívást tartalmazó tájékoztatást az Info.törvény 29. § (2) bekezdésében meghatározott határidőn belül kell az alperesnek teljesíteni. A (3) bekezdés csupán egyetlen kikötést tartalmaz, hogy a költségtérítés összegéről az igénylőt az igény teljesítését megelőzően tájékoztatni kell. A határidő egy alkalommal, 15 nappal való meghosszabbítása esetén a jogszabály lehetőséget biztosít arra, hogy az igény teljesítését megelőzően hívja fel a szükséges költségek megtérítésére az adatközlő az adatigénylőt. Ezen kötelezettségének eleget tett, ismételt, illetve újabb levélváltás során, 2016. október 14-én felhívta a felperest a költségek megtérítésére. Az igényelt költségtérítés összegszerűsége a kért adatok ismeretében semmiképp sem tekinthető eltúlzottnak, figyelemmel azok mennyiségére, a munkaerő-ráfordítás mértékére.

A hivatkozott NAIH határozat és állásfoglalás a bíróságot nem köti, az abban foglaltak a kereset elbírálása szempontjából nem bírnak relevanciával.

Az Egészségügyi Nyilvántartási és Képzési Központról szóló 29/2015. (II. 25.) kormányrendelet alapján bárki számára megállapítható, hogy számos új, egymással össze nem függő közfeladat ellátására hozta létre a Kormány a jogelődjét. A kért adatok egy létszámában megnövekedett és új struktúrával rendelkező szervezetet érintettek. Az igényelt adatok kinyerése és összeállítása aránytalan mértékű munkaerő ráfordítást igényelt.

Az elsőfokú ítélet rendelkező része nem végrehajtható rendelkezést tartalmaz, nem állapítható meg, hogy a bíróság az adatkiadást mely időponttól kezdődően mely időpontig bezárólag rendelte teljesíteni. A konkrét időtartamnak azért van jelentősége, mert lehetnek teljes- és részmunkaidőben (4 vagy 6 órában) foglalkoztatott tisztviselők, azonban a felperes által előterjesztett kereset nem tartalmaz határozott kérelmet a tekintetben, hogy mely személyekre kiterjedően és milyen bontásban kéri az adatok kiadását. A vezetői kinevezések és a megszűnések időpontjai, az esetleges címadományozás az egyén teljesítményétől függő adatok, ezért minősített személyes adatnak tekinthetők, a kereset e vonatkozásban nem megalapozott.

A felperes fellebbezési ellenkérelme az elsőfokú ítélet helybenhagyására, az alperes perköltségben való marasztalására irányult.

Az alperesi fellebbezés nem megalapozott.

Az elsőfokú bíróság a tényállást helyesen állapította meg, az arra alapított érdemi döntésével és levont jogi következtetéseivel a Fővárosi Ítéltábla teljes mértékben egyetértett, ezért az első fokon hozott határozatot a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján, utalással a Pp. 254. § (3) bekezdésében foglaltakra is, helybenhagyta.

A fellebbezésben írtakra tekintettel a másodfokú bíróság az alábbiakra mutat rá:

A perbeli jogvitát az Info.törvénynek a felperesi adatigénylés alpereshez való megérkezésének idején, azaz 2016. szeptember 14. napján hatályos rendelkezései alapján kellett elbírálni.

Téves az alperes azon fellebbezési érvelése, hogy az Info.törvény ezen időpontban hatályos rendelkezései nem tartalmaztak határidőt a költségterítési igény közlése vonatkozásában.

Az Info.törvénynek a felperesi kérelem előterjesztésekor hatályos 29. § (4) bekezdése értelmében arról, hogy az adatigénylés teljesítése a közfeladatot ellátó szerv alaptevékenységének ellátásához szükséges munkaerőforrás aránytalan mértékű igénybevételeivel jár, illetve a másolatként igényelt dokumentum vagy dokumentumrész jelentős terjedelmű, továbbá a költségterítés mértékéről, valamint az adatigénylés teljesítésének a másolatkészítést nem igénylő lehetőségeiről az igénylőt az igény beérkezését követő 15 napon belül tájékoztatni kell.

Az alperes a felperesi, közérdekű adat megismerésére vonatkozó igény teljesítését - az Info.törvény 29. § (2) bekezdése alapján 15 nappal meghosszabbította, ezzel egyidejűleg azonban - a törvényben előírt 15 napon belül - a felperest a költségterítési igényéről, annak mértékéről nem tájékoztatta. Ennek megfelelően a felperes által kért adatok kiadására költségterítési igény nélkül köteles.

A Fővárosi Ítéltábla rámutat arra, hogy a jogvita elbírálásának kereteit a kereseti kérelem és ellenkérelem adják meg, a bíróság ennek megfelelően csak az előzetes eljárás, és ennek alapján az elsőfokú eljárás során az alperes által felhozott megtagadási okok jogszerűségét vizsgálhatja. Mivel az alperes sem az előzetes, sem az elsőfokú eljárásban azon megtagadási okot, mely szerint a vezetői kinevezésre és megszűnésre, valamint az esetleges címadományozásra vonatkozó adat minősített személyes adat, nem jelölte meg, az erre irányuló, a fellebbezésében felhozott érvelése sem alapos.

Megjegyzi a másodfokú bíróság, hogy az Info.törvény a minősített személyes adat fogalmát nem ismeri, a 27. § (1) bekezdése szerint a közérdekű vagy közérdekből nyilvános adat nem ismerhető

meg, ha az a minősített adat védelméről szóló törvény szerinti minősített adat. A minősített adat fogalommeghatározását a 2009. évi CLV. törvény 3. § 1. pont a) és b) alpontjai tartalmazzák, azok fogalomkörébe az alperes által megjelölt adatok nem vonható.

A felperes által megjelölt valamennyi adat olyan közérdekű adat, amelyet - az azokat kezelő - alperes kiadni köteles.

A felperes kereseti kérelme kellően határozott volt a vonatkozásban is, hogy a megjelölt adatok kiadását 2016. szeptember hónapra vonatkozóan kérte, ami értelemszerűen a 2016. szeptember 1. napjától 2016. szeptember 30. napjáig terjedő időszakot öleli fel.

A felperes fellebbezése nem vezetett eredményre, köteles ezért a felperes részére - a Pp. 239. §-án keresztül érvényesülő Pp. 78. § (1) bekezdésének megfelelően - másodfokú perköltség megfizetésére.

A felperes másodfokú perköltsége jogi képviselője munkadíjából áll, e tekintetben a felperes megbízási szerződést csatolt, az abban foglaltak alapján perköltség-igénye a másodfokú eljárásra vonatkozóan egyszeri 50.000 forint, továbbá tárgyalásonként 10.000 forint volt. Az ekként felszámított összeget a Fővárosi Ítéltábla a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 2. § (2) bekezdése alapján 50%-ra mérsékelte, tekintettel a kifejtett ügyvédi tevékenység mértékére és arra, hogy az ügy egyszerű jogi megítélésű volt.

Az eljárás az Itv. 57. § (1) bekezdés o) pontja alapján tárgyi illetékmentes.

Budapest, 2018. március 13.

. Hercsik Zita s.k.
a tanács elnöke

Dr. Kovács Éva s.k.
előadó bíró

Dr. Fintha-Nagy Péter László s.k.
bíró

A kiadmány hitelül:

tisztviselő